

В@З БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 4, БРОЙ 16, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СОУ "Иван Вазов" гр. Плевен

ноември 2013

"Да бъдеш себе си в свят, който постоянно се опитва да те превърне в някой друг, е най-голямото постижение." - Ралф Емерсън, американски писател

Цена 1 лев

Вестникът ни – носител на национална награда за журналистика

„В@з Буки Веди” е носител на национална награда за ученическа журналистика – трето място в конкурса „Стоян Михайловски”, и индивидуална - Ралица Георгиева за коментар. И тъй като вестникът е колективен труд, се чувствам задължена да благодаря на всички, които са ни помагали през тригодишния ни живот – ученици, преподаватели, ръководството на училището и много хора, свързани завинаги с „Вазов”. Благодаря на всички онези, които поддържаха обратна връзка с нас, за да ни репликират или пък да предложат нови идеи. А на всички пишещи във вестника - благодаря ви за всички онези дни и часове пред компютъра или пред листа, за да редактирате, за да търсите най-точната дума и израз, за да се опитате да заявите себе си открито и смело, за търпението и възпитанието да ме изслушвате, въпреки че ви притискат контролни и класни... Бъдете уверени, че всичко си е струвало, че смисълът е именно в пътя и пътуването, и все повече в годините напред ще разбирате това. Гордея се с вашата зрелост, мъдрост и можење, отговорност и свобода! Надявам се, че ще продължаваме заедно по пътя напред все по-уверено и смело! И ще получим най-високата награда! Честито!

Радика Иванова

Подробности от церемонията по награждаването на победителите в конкурса споделят спонтанно и нередативно единиятесетокласничките Весела Маринишева и Лиана Христова, които представляваха екипа на вестника и присъстваха там със специална кауза. Каква бе тя и какво мислят те – на стр. 5

Как да бъдем себе си - предлагаме ви няколко изпитани възможности за това - не се вълнувайте от изпитвания; спортувайте; приемайте отрицателните емоции като част от живота; обличайте се, както се харесвате, а не както е модерно; не подменяйте името си, а харесвайте това, което са ви дали; усмихвайте се често и карайте другите да се усмихват ... и още - на стр. 6 и 7

С билет до Брюксел

Александра Стоянова от 12з е сред победителите в конкурса „Бъдещето на Европа е в моя глас”. Той е част от кампанията „Инкубатор на европейски идеи”.

Търговско-промишлената палата – Враца в партньорство с Информационното бюро на Европейския парламент в България обяви през месец юни конкурса за есе „Бъдещето на Европа е в моя глас”. Младите хора, които през 2014-а навършват 18 години и ще имат право да гласуват, трябваше да напишат есе по темата, за да покажат своята гражданска позиция непредубедено и смело. Първото място за Област Плевен е за нашата Александра, в чиито есеистични способности, предполагаме, че не се съмнявате, защото сте чели нейни статии много пъти в нашия вестник.

Наградата за класиралите се на първо място от петте области в Северозападна България е посещение в Европейския парламент в началото на 2014 г. Честито и приятно пътуване, Александра!

✓ Добре дошли, мили първокласници - стр. 9

✓ Какви гости очакваме и как ще ги посрещнем - стр. 10

✓ Какви награди спечелихме и в кои области сме най-добрите - стр. 2, 3, 7

✓ За духа и тялото - обещаната здравна рубрика - стр. 6

Учебната година започна - за едни първа, за други - последна, а за повечето - поредна. Какво видяхме през обектива в първия учебен ден - стр. 4

Centre BG015 - ECET - Europe Schools
UNIVERSITY of CAMBRIDGE
ESOL Examinations
Authorised Centre

Училища ЕВРОПА
www.europeschools.net

Училища ЕВРОПА са:

- ✓ Изпитен център на University of Cambridge
- ✓ Отличени с европейски езиков знак
- ✓ Носител на Leonardo Da Vinci Helsinki Award
- ✓ Член на: ICC-Europe, Lingu@net Europa, Euro-Languages Net
- ✓ Акредитирани от Съвета на Европа за издаване на Европейско езиково портфолио
- ✓ TOEFL IBT изпитен център

20 ГОДИНИ ЕВРОПЕЙСКО ОБУЧЕНИЕ ЗА ВСИЧКИ

- ✓ Едновременно развиване на уменията за слушане, говорене, четене и писане
- ✓ Квалифицирани преподаватели с опит
- ✓ Малки групи, според ниво и възраст
- ✓ Съвременна учебна среда и технологии
- ✓ Методически екип и система за постоянен мониторинг на обучението
- ✓ Оригинални помагала и езиков софтуер
- ✓ Електронна платформа за обучение
- ✓ Външно оценяване на всеки етап
- ✓ Безплатни тестове за определяне на ниво
- ✓ Международно признати сертификати
- ✓ Гъвкаво заплащане по индивидуален план и отстъпки. Обучение за родители.

За информация и записване:

0885/805969, 0882/886313 - за целия регион, www.europeschools.net

Етикети и опаковки
за всички индустрии

ЛАБЕЛ

[Плевен] [България]
[бул. Георги Кочев 100]
[тел./факс: 064 800 557]
[e-mail: label.ood@gmail.com]
[www.label.bg]

РЕПОРТЕР

Обрахме наградите в рецитаторски конкурс

Наши ученици завоюваха призовите места в конкурса на Регионалната библиотека за рецитиране на стихове от Христо Смирненски, който се проведе на 25 септември. Участниците бяха разделени в три възрастови групи - до 15 години, от 16 до 19 и над 19 години. Всички изпълниха по едно стихотворение от Христо Смирненски по свой избор, а жури с председател Павлинка Цветкова – главен библиотекар, и членове Веселин Плачков – актьор от ДКТ „Ив. Радоев“, и Валентина Атанасова – представител на Дружеството на писателите, оценяваше изпълнителите за добра

дикция и артистичност. В групата до 15 години Теменуга Георгиева бе класирана

на първо място, а и всички участници от нашето училище се представиха много добре, за което получиха сертификати. Във въз-

растовата група от 16 до 19 години и трите първи места бяха за ученици от „Вазов“. Първото - за Ивана Митова от Х^л, второто – за Силвия Тачева от Х^л и третото завоюва Александра Стоянова - XII^л клас. Всички участници получиха и безплатен едногодишен абонамент за библиотеката. Браво на нашите участници!

Ивана Митова 10л

Опит за репортаж

Влязох малко напрегната в залата на последния етаж, където шеше да се проведе конкурсът. Нямахме много хора, но постепенно залата се напълни. Всички бяха много развълнувани, включително и водещите. Участниците изглеждаха съсредоточени - предполагам, че използваха последните минути, за да си преговорят текстовете. Дойдоха един по един всички членове на журито и конкурсът започна. Първа беше най-многобройната възрастова група - на по-малките. Представиха се добре. На места избързваха от вълнение или объркваха по някоя дума, едно - две деца напълно забравиха текста и

се върнаха по местата си, но като цяло бяха големи сладури и доста артистични. Едното момиченце (то спечели втора награда, ако не се лъжа) беше избрало и специален костюм, който подходеше на избраното стихотворение - “Братчетата на Гаврош”. След кратка пауза, в която водещите ни казаха няколко любопитни факта за живота на Смирненски, журито обяви наградните сред най-малките и дойде ред на нашата възрастова група. В нея нямаше много участници, но борбата за наградите също беше оспорвана (Е, не е съвсем така, но като го пиша така, звучи по-журналистически). Чакайки тежката дума на съдиите, зрители и участници се насладиха на стихотворението

“Приказка за стълбата”. После журито обяви решението си. Хубаво бе, че участниците имаха възможност да поговорят с журито и да разберат къде са сгрешили и с какво могат да подобрят извявата си следващия път. Актьорът Веселин Плачков много любезно се съгласи на няколко снимки с желаещите и постепенно залата се изпразни. Атмосферата по време на конкурса беше приятна - всички членове на журито бяха много лъчезарни и усмихнати, публиката откликваше на всяко изпълнение с ръкопляскания, а светкавиците на апаратите из залата направо те караха да се чувстваш като звезда.

Силвия Тачева 10л

За по-високо качество на живот

Учениците от 9з и 10з клас посетиха европейската „Нощ на учените“ на 27 септември по покана на МУ – Плевен. Тази година тя бе под мотото “Триъгълникът на знанието и европейското гражданство”. В Телекомуникационния ендоскопски център на университета те видяха фотографии демонстрации на химични реакции, научиха любопитни факти за знаменити български учени, наблюдаваха мултимедийна презентация на тема “Науката в полза на качествен живот при различни заболявания”. Интересен и популярен начин за среща на

бъдещи учени и лекари с най-високите постижения в областта, много въпроси и мисли за бъдещия избор на професия или пък просто знание, което ще ни позволи да живеем пълноценно – за всекиго по нещо.

В@з Буки Веди

Желя да ви запозная с Теодора Бориславова от 8л клас. Като за начало нека ви кажа, че тя спечели специалната награда на Националния фолклорен фестивал, проведен в началото на октомври в с. Реселец. Представи ни с невероятната българска фолклорна песен „Слънчице мило, мамино“. Е, стига съм ви преразказвала, прочетете от първо лице какво сподели тя за вас.

- Здравей, Теодора! Разкажи ни повече за наградата, която спечели на фестивала. Очакваш ли да бъдеш отличена?

- Спечелих специалната награда за първо място в с.Реселец, област Червен бряг. Фестивалът събира певци от всички краища на стра-

ната, които изпълняват автентичен и обработен фолклор. Журито беше под председателството на Михаил Букурещлиев.

- Получавала ли си и други награди, участвала ли си в други конкурси?

- Да, участвала съм и в други фестивали. Например това лято

Голяма награда за малък шахматист

Малкият Захари е само на 9 години, но вече може да се нарече истински боец и победител в най-умния спорт – шахмата. Той се

класира на трето място в мъжкия турнир „Мемориал Кесаровски“ в курорта Слънчев бряг. Спечели актив от 3,5 точки и победи дори десетгодишните.

Захари е част от отбора на момчетата до 12 години, който спечели сребърен медал в Държавното отборно първенство в Златни пясъци.

Гордеем се с малкия ни шахматист и му пожелаваме още повече успехи – в спорта и в училище!

В@з Буки Веди

Сребро за Гергана

Гергана Вутева от 4г клас спечели сребърен медал на батут в оспорвана конкуренция от 40 деца във възрастовата група 8-14 години. Това се случи на финалите на Турнира по скокове на батут и двоен минибатут за Купа “Северна България” на 21 и 22 септември в СК”Локомотив” в Русе. Състезателката ни се представи много добре и в отборните състезания. Пожелаваме й още много медали!

В@з Буки Веди

Специална награда за народна песен

бях на фестивал, организиран за хората с увреждания в Поморие. Там бях поканена от Роберт Абрашев, явявайки се с него. Изпях две песни, след това получих статуетка. Преди това пях в гр. Шумен. Там спечелих награда в категория „индивидуално музикално представяне“ и награда за участие в сценка, организирана с другите присъстващи. Явяхах се на конкурс и в Перник на 1 септември тази година, където спечелих златен медал. Имам общо пет награди.

- Теодора, кога разбра, че имаш този талант - да пееш?

- Не зная, всъщност пея, откакто се помня, може би от четири-петгодишна възраст, пея сама и в народен хор, където съм с много други певци. Втора година съм част от хора, където се чувствам добре, много добре, харесва ми.

- Притесняваш ли се да пееш

пред публика? И какво е чувството да застанеш на сцената и да вдигнеш всички на крака?

- Не, вече не се притеснявам. Когато бях малка - да, но с времето се свиква. На сцената е уникално! Чувството е незаменимо да усетиш, че хората харесват това, което правиш. Много е емоционално и красиво, както казах, просто уникално.

- Желаш ли да се занимаваш професионално с музика или за теб е просто хоби? В ежедневиен план вземаш ли някакви уроци по пеене?

- Все още не съм се ориентирала в бъдещото си обучение, но за мен музиката е удоволствие. Уроци – не, единствено обучението в хора.

Пожелаваме на Теодора още много награди, за които ние, разбира се, ще разказваме.

Лиана Христова и Ванина Трифонова 11а

В Дома на книгата

Класна стая за учениците от 3е клас стана за час Домът на книгите – Регионалната библиотека „Христо Смирненски“. Там те трябваше да видят различни видове речници и да се научат да работят с тях. Благодарение на любезните домакини научиха и много повече. Запознаха се и с възможностите, които предлага биб-

лиотеката за всички тях. Успяха да станат читатели и да си изберат книги за четене. На раздяла си обещаха, че ще посрещнат Деня на будителите отново

заедно в библиотеката с рецитал, който предварително ще подготвят. Пожелаваме им все по-чести срещи с книгата!

В@з Буки Веди

РЕПОРТЕР

Ивайло е трети в света

Ивайло Боев от 76 е бронзов медалист от 21-вия световен шампионат „Карате до Шотокан“. През октомври в Сърбия той пребори 1300 спортисти от 40 държави. За него не бе толкова трудно, защото Ивайло знае как се прави това – той има много медали от републикански и международни състезания. Браво!

Една поучителна среща

Много млади хора напоследък мислят за обучение в чужбина. Но малцина се решават на подобна голяма крачка. Един от хората, които са се осмелили да постъпят така, е Ивайла Пламенова. Неотдавна тя гостува на 12и клас, за да им разкаже за живота си в Англия.

Ивайла завършва нашето училище през 2005-а. Убедена, че иска да учи в Англия, записва курсове по английски още в девети клас. Приемат я в Американския колеж в Лондон със специалност „Международни отношения“. Обясни, че всеки семестър студентът има право да избира по 5 специалности по желание. Има няколко групи и учителят, който ще те обучава, също е по избор. Завършвайки бакалавърска степен, бива наградена като „Най-добър ученик на ви-

пуска“. Записва магистратура по „Политика на ЕС“. Втората година от магистратурата става стажант в Европейския парламент. Описва стажа си като много динамична, но и интересна работа. Решава да пише e-mail на българските евродепутати. Не след дълго Антония Първанова откликва на съобщенията ѝ и я наема на работа като стажант за един месец. След завършването и на магистърската степен около месец не успява да си намери работа. Решава да започне да работи в голям търговски център. Не след дълго се явява на интервю с посланика на Катар. Приема я на работа, където е и до днес.

Съучениците ни я гледаха в захлас. 40-те минути от часа се изпариха бързо, докато си говорехме. Тя успя да даде нужната информация на всекиго и вярата, че трябва едновременно да можеш и да знаеш как.

В следващия брой очаквайте интервю с нея в рубриката „Бивши ученици разказват“!

Моника Маринова 11л

Малко остана –
ще плуваме!

Сигурно си спомняте, че миналата година по същото време разговарях с директора на училището Димитър Митев какви са планове за басейна в нашия училищен двор. Той ни разказа подробно всичко. Редно бе като истински журналисти да проверим дали ще се спазят предварително обявените срокове и кога ще се топнем в басейна най-сетне. Отговорите са обнадеждаващи – купуват си бански костюми!

- След близо 30 години отлагане и бездействие по проекта за басейн до „Иван Вазов“, чувствате ли се горд, че в крайна сметка помогнахте да се сбъдне една мечта на много Вазовци – да имат плувен комплекс до собственото им училище?

- Тук трябва да внесем малко яснота. Естествено аз се чувствам удовлетворен от това, че имам немалък дял във всичкото това движение, за да се стигне до завършването на общинския плувен комплекс. Трябва да е ясно на всички обаче, че началото и проектирането е преди 1989г., около 1986-1987г. Лично аз като млад учител тук по първите компютри ПРАВЕЦ-8, които вие нямате представа може би как изглеждат, заедно с големите ученици, които вече може би са на възрастта на вашите майки и бащи, сме копали по стария проект на този басейн, чиито колони дълго стояха вдигнати. Той си беше заложен като по-малък басейн, по-плитък и само басейн до бившия малък физкултурен салон, такова беше времето. В началото на прехода си бяха трудни години, не че сега са лесни. Не можеше да си позволи Общината, камо ли училището със своя бюджет, да построи и завърши този басейн. През много

перипетии се мина, включително промяна на подробно-устройствените планове и допълнително застрояване. От всичко това аз съм горд, че по мое настояване и предложение и разбира се, с подкрепата на много хора, се стигна дотук, да имаме един съвременен общински плувен комплекс с 25м басейн, малки олимпийски размери, и той да бъде на всички хора, на всички ученици в града и да може да се използва от гражданите през неучебно време - на град като Плевен му трябва басейн. Чудно е вероятно на някои, може би и на голяма част от нашите ученици, но ние не можем да си позволим да го направим сами, въпреки че е започнат като басейн за нашето училище, защото строителството на един такъв комплекс е близо 2 милиона лева, а и не е морално. Трудно е да се направи за едно училище, при условие че за другите няма. Така че съм горд, че е на път да стартира използването на един общински плувен комплекс. Да, ще го ползваме и ние, нашето училище, но ще го ползват и други.

- Ще имат ли учениците часове по плуване и колко често ще се провеждат?

- Всички тези въпроси вероятно

на втория етап ще трябва да се дават, както говорихме в предното интервю. Моето желание не се е променило, но експлоатацията на общинския плувен комплекс зависи от общинската администрация. Трябва да се ползва от всички ученици по някакъв график срещу дори минимално заплащане, защото това нещо трябва да се издържа и би трябвало, ако успеем, всеки трети, всеки последен час в седмицата или един от часовете по ФВС да се провежда в басейн, това ще бъде най-доброто. Долу-горе това е максималното, което може да се направи, но оттам нататък е въпрос на график, на разбиране и желание. Това, което зависи от мен, разбира се, ще бъде направено.

- Каква ще е средната температура на водата?

- Тук нещата са към точните специалисти. Знаейки от достатъчно опит, без да съм специалист в тази сфера, тя трябва да бъде съобразена със здравните изисквания. Има точни и ясни строги критерии, по които може да се въведе в експлоатация един такъв обект и басейнът трябва да ги покрива, иначе няма да започне работа. Трябва да бъде по всички санитарни изисквания. Направена е връзка с ТЕЦ-а, с Централно топ-

лоснабдяване, но трябва до водата да стигнем, защото той е още празен. Нека първо го напълним и тогава можем заедно с теб да измерим температурата на водата.

- Има ли планове Българската федерация по плувни спортове (БФПС) да вземе някакво участие и ще кандидатства ли комплексът за статут на клуб, част от федерацията?

- Това се прави по друг начин. Нямам информация, но мисля, че няма в Плевен клуб по плуване, който да членува в БФПС. Ние имаме възможност и е въпрос на инициатива, наша и ваша, на учениците, но аз имам идея да направим в училището един обединен спортен клуб и в него да влизат клубове по различните видове спорт, след което да кандидатстваме в съответните федерации и когато е възможно, да участваме и в техните състезания и първенства. Въпрос на инициатива и настояване, стига да има желаещи. Плуването е един от най-хубавите спортове, така че бъдещето ще покаже.

- Кога ще бъде открит комплексът, за да можем да му се наслаждаваме?

- Доколкото имам информация, тя е неофициална, може да питате в общинската администрация за точна дата, вероятно завършва-

нето на строителството ще бъде до края на този месец и вероятно едно официално откриване на построената сграда може да стане на празника на народните будители, Първи ноември. Знаете, че ние по традиция на всеки Първи ноември, освен водосвета, който правим за работещите в училището, откриваме по нещо ново. Миналата година беше обновената спортна зала, по-предните години имаше учителска стая, зала „Европа“ и т.н. Тази година имаме две нови по-малки спортни зали - едната е гимнастически салон, а другата е зала по хореография за различни видове танци, балет и т.н. Те са вече направени и имат още малко да се дооборудват. Има и една друга подробност - на всеки Първи ноември от близо десетина години общинското тържество по случай празника на народните будители се провежда пред паметника на нашия патрон Иван Вазов. Ще изчакаме, информацията е неофициална, ако има някакви затруднения по окончателното изграждане, ще се каже. Но оттам нататък не се надявайте, че веднага може да заработи басейнът. По стара българска традиция откриваме нещо, опитваме се в училището да не го правим така, и след това го доизкусурияме, а тук в случая е друго - трябва да се направи организация, персонал, който няма да бъде от нашето училище, който ще обслужва басейна, управител и т.н. Всичко това трябва да го направи общинската администрация със съответните решения. Общо взето за мен, знаейки как вървят нещата, до края на календарната година при по-бързи темпове може да заработи. Щом дотук сме го докарали, вероятно и това ще стане.

- Да си пожелаем това да е последният разговор за басейна в желателен план и скоро да ви разкажем как се чувстваме, плувайки!

Боян Кънчев 8кл.

ПЪРВИЯТ УЧЕБЕН ДЕН ПРЕЗ ОБЕКТИВА

Учебната година започна...

Здравейте, скъпи читатели! Първият звънец вече удари и класните стаи се изпълниха с последните останали летни емоции, с вълнуващите разкази за ваканционни приключения и разбира се, с нас – вече пораснали и променени, събрали тен, с изсветлели от слънцето коси, но с все така ярки усмивки.

Учебната година започна – за някои първа, за други последна, а за останалите, разочаровани от края на лятото, поредна... Нека стартираме тази година с мотивация и хъс за постигане на нови цели, за себеусъвършенстване, за откриване на нови неща и преоткриване на стари! Екипът на нашия вестник ви желае една много успешна и ползотворна година!

Весела Маринишева 11л

Трескаво вълнение и добра подготовка има не само от страна на родители и ученици. Специално по повод първия учебен ден началните учители се превъплътиха и в умели декоратори!

На добър път в учението и живота!

Надяваме се скоро и първокласниците да са усмихнати като своите учители.

Амбициозните родители не пропуснаха възможността да видят децата си в класните стаи и да проверят дали ще се справят добре в първия ден.

Директорът на училището по традиция каза "Добре дошли" на осмокласниците в нашето училище и им пожела лек път нагоре!

А с какво настроение започват по-големите – вие преценете!

Ох, как да опазя здраво цветето за любимата учителка! Струва си!

Браво на тези младежи с опит в учението – за тях знанието е забавление и усмивки!

На училище по света

Как и какво учат нашите връстници по цял свят. Колкото и да търсим, не можем да намерим аналог на нашата образователна система – тя е уникална:) Опитайте и вие!

Австралия

Учениците в Австралия учат само 200 дни годишно. Тяхната учебна година трае от края на януари до средата на декември. Колкото и странно да ви звучи, лятната ваканция в Австралия е именно през този период. Те имат четири учебни срока, които продължават от 9 до 11 учебни седмици. Учениците имат минимум една седмица междусрочна ваканция. Учебният ден започва от 9 сутринта до 15,30 след обяд. Учениците в един клас са приблизително 18 и задължително има поне шест компютъра в класната стая.

Бразилия

Учебната година започва през първата седмица на септември. Учи се от 7 сутринта до 12 часа на обяд. След това учениците се прибират, за да обядват със семействата си. За бразилците обядът е най-важното ядене за деня. Учени-

ческите униформи са абсолютно задължителни. Изучават се предмети като математика, география, история, португалски (националният им език) и спорт. Минималният брой ученици в един клас е 30.

Китай

Китайските ученици са най-усмихнатите и най-любопытните

Учениците в Китай започват училище през септември до средата на юли. Ваканциите китайските

ученици прекарват в учене за предстоящите ежегодни изпити. Учи се от 7,30 сутринта до 17 часа след обяд. Всяко училище има свой модел униформи, но те не са задължителни. Учениците в клас са 21. Както може би предполагате, в Китай всеки ученик разполага с персонален компютър.

Франция

Учебният ден започва в 8 часа сутринта и приключва в 16 следобед. Ако това ви се струва недостатъчно, във Франция се учи и в събота до обяд. Сряда

обаче е почивен ден. Големото междучасие трае два астрономически часа. В един клас учат приблизително 23-ма ученици. Униформите не са задължи-

телни, но ако учениците не са с прилично облекло, то те ще бъдат изгонени за целия ден. Учебната година започва през август и приключва през юни. Учебните срокове са четири.

Иран

Женски клас в Иран

Връстниците ни в Иран ходят на училище през 10 от месеците в една година – от септември до юни. Учениците в една класна стая са по 27. Необичайното е, че момичетата и момчетата учат отделно. Момичешките класове имат учители само от женски пол. Така е и с момчетата. Религията е задължителен учебен предмет. Другите предмети не се различават много от нашите, но те имат час по хигиена.

Япония

В японските училища учебните срокове са три. Учебната година започва през април и приключва през месец март. Ваканциите са три на брой - пролетна, зимна и лятна. Те отделят и трите учебни срока. Униформите са задължителни. Също така има строги правила относно прическите, грима, дължината на полите, обувките и аксесоарите. Във всяка класна стая учат по 29 ученици, разпределящи се на общо шест компютъра.

Нигерия

Учениците в Нигерия също имат три срока. Те учат целогодишно, а след всеки срок има едномесечна ваканция. Учениците задължително носят униформи. Във всяка „класна стая“ учат по 40 ученици. Те изучават един от трите официални езика – хауса, йоруба и ибо. Други изучавани предмети са математика, английски език, религия, спорт и агрономни науки.

Моника Маринова 11л

“Мълчете си, не гледайте по-добре оценените от вас” ни посъветваха в Русе

В 8 часа сутринта на 27 октомври нашето пътуване към Русе започна. Заедно с Лиана и госпожа Радинка Иванова отивахме да вземем наградата ни за трето място в конкурса за литературно творчество и журналистика „Стоян Михайловски“ и да поговорим с журито. Знаейки какво усилие ни коства да създадем такъв вестник, на толкова високо ниво във всички аспекти, не можехме да се примирим с незаслужената оценка. Още преди заминаването ни екипът на „В@з Буки Веди“ се събрахме и след като разгледахме „по-добрите“ от нас, заедно решихме, че няколко представители ще заминат, за да разберат причините за това, да сме на трето място, а и какви са критериите на конкурса – никъде в интернет не ги намерихме преди и след резултатите.

Награждаването се проведе в просторна, модерна зала в градския театър – Доходното здание.

Беше интересно, включваше и музикална програма. След церемонията по връчването на наградите ние – тримата представители на нашия вестник, след дълго упорство и преследване успяхме да разговаряме с двама от представителите на журито. С първия обсъдихме графичното оформление на вестника. Той нямаше отговор нито какви са критериите им за оценяване, нито каква е причината да сме на трето място. Следващият, с когото разговаряхме, беше Пламен Атанасов. Доста трудно го „хванахме“, защото той упорито ни избягваше, понеже беше подочул какво обсъждахме с колегата му. В крайна сметка ни обърна внимание. Та така, господинът ни обясни с арогантен тон, че ако искаме изобщо някоя година да сме на по-горно място, да не гледаме класираните по-нагоре. На нашите въпроси, с какво класираните преди нас са по-добри, за да знаем посоката, все ни казваше недоволно: „Ама

вие все гледате тези преди вас.“Обясни ни също, че не може при първо участие да претендираме за по-добра оценка, пък дори и да сме по-добри. Явно няма значение, че вестниците на първите места нямат тематично разнообразие, нито по-хубаво графично оформление, явно няма значение и че имат правописни грешки, а някои от тях дори не са вестници, а брошури. Ние не преглътнахме обидното отношение на господина и му казахме какво мислим, но той продължи да се държи все така невъзпитано и ние прекратихме разговора и си тръгнахме огорчени. Все пак сме доволни, че успяхме да изкажем мнението си и се борихме за това, което заслужаваме... Пък било то и с цената на това, никога да не бъдем класирани на по-горно място в някакъв конкурс за журналистика със съмнителни принципи.

Весела Маринишова 11л

ПОЗИЦИЯ

Като ученици, интересувачи се от журналистика и изучаващи интензивно литература, бихме желали да изразим несъгласието си с резултатите от Шестия национален ученически конкурс за литературно творчество и журналистика „Стоян Михайловски“, който ни класира на трето място. Смятаме, че оценката ни за вестника, който създадохме и за който много работихме – „В@з Буки Веди“, е обективна и реална. Допускаме, че има млади журналисти, които са по-добри и с повече умения в сферата от нас, но сме категорични в мнението си, че сред класираните на по-първите места няма много такива. Мислим, че имаме основателното право да твърдим, че вестникът ни – „В@з Буки Веди“, като графично оформление, смислов подбор и качество на публикуваните материали, езикова култура и отличен правопис е по-добър от много, наградени преди нас. Не са ясни критериите, по които е напращан изборът, защото явно не са изброените от нас. Настояваме критериите за оценка и класиране в следващия конкурс да бъдат огласени и видни за всички участници и смятаме, че това е наше право!

Редакционният екип на „В@з Буки Веди“

Накратко за първите впечатления на новоприетите ученици

Както всяка година досега, училището ни прие много нови ученици. Някои от тях в 8 клас, други – в 5, а най-много са най-новото ни попълнение от сладки малчугани, а именно - първокласниците. Те за пръв път стъпват в нашето училище и аз ги попитах дали то им харесва. Почти всички отговориха положително, а негативните мнения, които получих, са от по-мързеливите ни ученици, но какво да се прави?! Първокласниците са единодушни, че нашият втори дом е прекрасен, а в него те харесват игрите с приятели, госпожата си, упражненията, а някои харесват най-много изобразителното изкуство. ☺ Изглежда, че в бъдеще някои от тези малки па-

лави дечица ще станат известни художници. Мненията на 5 и 8 клас са подобни. Повечето казват „Да!“, а някои – „Не!“ на въпроса, дали харесват училището ни. Позитивно отговорилите харесват физкултурния салон и компютърните кабинети, а останалите не харесват домашните и задълженията си. То пък кой ли ги харесва ?!

Аз се радвам на получените отговори. Разбира се, че ще има забележки, но те не са съществени. Надявам се тези, които не харесват домашните, някой ден да разберат, че те са за нас, че учителите правят всичко по силите си, за да ни възпитат. ☺

Габриела Гагова 8б

Честита ни трета награда

или по-скоро няма за какво да си честитим, когато един труд не е оценен достатъчно

След церемонията по връчване на наградите в Русе помолихме за среща с уважаемото жури, за да направим собствен анализ на ситуацията. Тъй като личностите бяха твърде заети, отделиха за нас малко време. Предоставихме им два броя от нашия вестник - по лично мое мнение те се взираха в него, сякаш не са ги виждали, а са участвали в оценяването все пак?! Ние ги питахме за недостатъци, а те непрекъснато изтъкваха колко предимства имаме, а след момент имаха различна теза, когато питахме защо все пак сме на трето място. Те смятали, че вестникът се прави от професионалисти, пък и на тази хартия...?! Мненията бяха разногласни, непремерени и необмислени, на моменти груби

спрямо нас. Изводът за мен ясно звучеше като „За да спечелите, трябва да си мълчите и да чакате, ще дойде и вашият ред!“.

Смея да твърдя, че не сме загубили своята ориентация за това, което още на пръв поглед изглежда по-стойностно, и сме способни на реална оценка за своя труд, дори и да не сме високопоставено жури. Та какво е един монотонен вестник с предистория пред един пъстър, богат вестник, резултат на много труд? И дано в следващия конкурс видим предварително критериите за оценка, та да можем да се преценим и да знаем как да ставаме по-добри за напред.

Лиана Христова 11а

ДА БЪДЕМ СЕБЕ СИ

Нямахме никакви предварителни намерения да се захващаме с тази мащабна тема. Когато обаче се събраха материалите в рубриката „Пристрастия“, които всеки, съобразно своите интереси, предложи, се оказа, че всички те – по-пряко или по-косвено, разсъждават по този проблем. Стана ясно, че всички ние се вълнуваме от своята вътрешна хармония, съзнателно

или не, което ни кара да се надяваме, че темата ще е интересна и за вас, нашите читатели.

Четете и споделете своето мнение за прочетеното или ни разкажете за своя начин да намерите себе си - на познатия адрес:

el_vestnik@abv.bg

За духа и тялото

Започваме нова здравна рубрика, както ви обещахме в последния брой от миналата учебна година. Група ученици под ръководството на учителите си по биология и здравно образование ще ви дават съвети как да се чувствате по-добре, как да изглеждаме по-добре, за да се харесваме все повече и повече. Само така и другите ще ни харесат, нали?

Първата тема, която ви предлагаме, е каква е връзката между напрежението в училище, свързано с контролни и изпитвания, и кръвното налягане. Прочетете с усмивка! Очакваме вашите предложения на редакционния адрес на вестника за теми, по които да работим. Бъдете активни, грижете се за себе си и разчитайте на нас – ние можем да ви бъдем полезни.

Всички сме виждали любимия предмет на баба - нейния апарат за измерване на кръвното налягане. И естествено го гледаме с насмешка. Ноооо, не трябва. То това, кръвното, го имаме и ние. И най-вече го усещаме в ежедневните ни стресови ситуации. В зората на човечеството стресът е помагал на хората да оцелеят, но днес той може да причинява много болести, което ни кара да си зададем въпроса, дали стресът все още може да функционира като „защитен механизъм“ при съвременните хора?

Понякога още от сутринта започва да не ти върви. Машата за коса не работи, изпусках тролея, родителите ти разбират за сметката за телефон и т. н. А ако към всичко това се добавят и два теста в училище, закъснялото гадже и среща с директора, е почти сигурно, че ще бъдем в лошо настроение, потиснати или пък ядосани на целия свят. Ние, малки и големи, направихме експеримент. Измерихме кръвното налягане на няколко ученици от 6ж и от 11л клас преди и след контролна работа. Предлагаме ви резултатите.

Шестокласници

Име	Преди	След
И.Й.	80/40	85/50
А.К.	80/50	80/40
С.А.	90/50	90/50
Н.Б.	70/40	70/40
Т.И.	90/50	90/60

Единайсетокласници

Име	Преди	След
А.Г.	90/65	95/60
В.К.	90/60	85/45
М.А.	80/60	85/60
С.М.	105/60	115/55
М.К.	95/60	105/65

Всички човек обаче реагира на стреса по различен начин. Онова, което изощава един човек, при друг може да служи като енергиен стимул. Изследванията показват, че при много хора реакцията на стреса е много по-слабо изразена (например, пулсът не се ускорява, кръвното налягане се повишава съвсем незначително), но и възстановяването им след стреса продължава доста по-дълго – до 10 минути. Според учените, рязката реакция на организма към стреса е признак за добро здраве. Неочакваната поява на дразнител (контролното по математика, счупения нов таблет)

кара такива стресови хормони като адреналин и кортизол да подготвят човешкия организъм за битка с врага или бързо отстъпление. През това време изпълнението на всички останали функции в нашия организъм, които ние дори не осъзнаваме (като например дългосрочното възстановяване на клетките или проверка на тяхното състояние) се преустановява. Кръвното налягане рязко се повишава.

Повишаването на кръвното налягане при стрес е защитна реакция

на организма. Ако ни гони див звяр, за да ни изяде, както е било преди хилядолетия, се нуждаем от мощен потенциал, за да тичаме или да се бием. Затова организмът дава огромно количество хормони и други вещества, които стимулират всички сили. В това число и кръвното се качва. Това е защитна реакция към чуждата агресия. Какво се получава, ако стресът продължи или защитата не се реализира ефективно? Когато след като сме ядосани, преглътнем? Освободените хормони увреждат съдовете и качват кръвното налягане.

В такъв момент в организма се изработва адреналин, нервната система работи по-активно, а сърцето бие по-често. Това увеличава налягането на кръвта върху кръвоносните съдове. Но когато напрежението премине и човек се успокои, състоянието му трябва да се нормализира. Нормално е това да стане до 10-15 минути. Кръвното налягане след прекаран стрес не трябва да бъде по-високо от 140/90. А за хора, които страдат от захарен диабет или са прекарвали инфаркт или инсулт, тези показатели трябва да са по-ниски - 130/80.

И накрая да обобщим:

Правило 1 - Не се тревожете за дреболии.

Правило 2 - Всички неща са дреболии.

Група ученици с ръководител Стефка Петрова

Дрехите трябва да са огледало на истинската ни същност

За новите тийн стилове

Тинейджърският живот е време, когато откриваме, споделяме и чувстваме неща, непознати досега. Време, в което не само порастваме, но и време, в което поне за малко оставаме “завинаги млади”. Време, което всички ще помним; време, в което преоткриваме себе си, в което избираме дали да покажем истинското си Аз, или да го пренебрегнем в опит да се харесаме на другите.

Време, в което именно дрехите са тези, които показват не само настроението ни през деня, но и вътрешния ни свят като цяло. Но може и да греша... Може би дрехите да са си просто дрехи. Независимо от това обаче съм сигурна в едно: това вие, сами, можете да прецените. И за да съм ви полезна в опитите ви да бъдете себе си, ще насоча вниманието ви към модата. Не вярвам да не сте забелязали цветните коси на повечето момичета, така наречените флешове или пък манията на връстниците ни към карането на скейт. Но ако не сте – говоря за прочулите се в последно време стилове като Gothic, Pastel Goth и Swag. Какво всъщност представляват те? Защо се обличаме така и какво всъщност крием или съответно намираме в тях? Въпроси, на които ще се опитам да отговоря от моята си гледна точка. :D

Gothic

Това е музикална субкултура, която представлява естествено продължение на пънк културата, занимаваща не само от метъла и електронните (рейв) общества, но и от много други места. Към готик културата се отнасят и стилове като уейв, индъстриал, електро индъстриал, Ай Би Ем, индъстриал

Момчетата се грижат повече за здравето си, а момичетата – за външния си вид

За да проверим на място как стоят нещата със стреса и кръвното налягане, посетихме за разговор Иванка Карабашиева, медицинска сестра в нашето училище.

- Колко често идват ученици при Вас със съмнения за високо кръвно налягане?

- По-рано имаше много ученици с високо кръвно налягане, сега рядко има дете с хипертония.

- Според вас какви са причините за високото кръвно налягане и има ли връзка със стреса, причинен в училище?

- Да, определено! Когато учениците не са си научили или не са си написали домашните. Дори онзи ден имаме случай, при който

метъл, готик рок, готик метъл, пост пънк, електро готик, дарк уейв, колд уейв, дет рок и много други. Освен това самата музика и дори визията на един изцяло подвластен на този стил човек основно наваяват романтика, тъга и самота, но в същото време са и белег на загадъчност и необикновеност.

Характерни за готик стила са нежните и изтънчени материи с черни багри и много дантели.

Това е стил, събиращ в себе си безкрайно дълбоки и красиви идеи, ценности, възгледи. Трудно ми е да разбера причините на повечето си връстници да се обличат “goth”, просто защото е готино и модерно.. Ако това не си ти, то няма смисъл да си “част” от този стил..., нали?!

А случайно да сте виждали вампири наоколо? Питам ви не защото скоро беше Хелюин, а защото доста се прочу и вампирският стил в последните няколко месеца. Този стил се явява друга подкатегория на готиката и също се илюстрира с печал, скръб, отчаяние и смърт, но различното е, че представителите му мислят човешкото съществуване за безсмислено и лишено от цели. Характерните му черти са черните сенки за очи, болезнено бледата бяла кожа, черното наметало и роклите с богата декорация (за момичетата).

Pastel Goth

Или така нареченият нежен стил, при който преобладават наситените и пастелни цветове. Нова тенденция, при която момичетата боядисват косите си в различни цветове и носят дрехи, насърчаващи сатанинската субкултура.

дойде момиче по средата на часа с оплакване за болки в корема и главата. Предложих да извикам родителите ѝ, щом е толкова спешно. Тя каза, че няма нужда, а че просто не си е научила стихотворението.

- От каква възрастова група са най-често учениците с високо кръвно налягане? А с какви други оплаквания идват?

- От предучилищна група до 12 клас. Но по-големите идват с наистина сериозни оплаквания. Помалките са се научили с подобни оплаквания да се спасят от някой час. Играят цяло междучасие, а след биенето на втория звънец поне петима души идват най-често с „Лошо ми е“, с оплаквания за глава и корем. Отделно от това има деца, които са се наранили по някакъв начин.

- Лесно ли се разпознават тези, които се преструват?

Стил, свързан с кръглите очила, крийпърсите, прилепите, кръстовете, черепите и още куп сладки, плашещи, симпатични и малки неща.

Стил, който самата аз обожавам и дори експериментирам.

И тъй като много от “привържениците” на пастел гот всъщност не слухат готик музика, ще цитирам думите на едно момиче, тъй като мисля по абсолютно същия начин: “Напълно осъзнавам, че пастел гот е моден тренд сега, но ми е трудно да възприема личност, която не разбира или харесва готик стила, но въпреки това се старае да се облича в него. Би било също толкова странно като поп фолк фен, носещ тениски на блек метъл група, която никога не е чувал, просто защото харесва картинката върху нея.”

Няма начин да не сте чули и за Swag

стила, да не сте забелязали нарастващата тенденция да се споделят картинки на “лоши” хип-хоп момчета и момичетата и да не сте се зачудили защо всички деца от 10 до 15 години се носят на тълпи, с едни и същи килнати настрани шапки и Vans-ки на краката.

В очите ми swag стила е смесица между най-стария олдскуул хип-хоп стил, G-wear-ът след него, скейтърската мода и малко от бляска, донесен на сцената от Кение Уест. Но всъщност, както всяка нашумяла ърбан тема, и тази може да бъде интерпретирана по десетки начини. Моят съвет е: Бъдете себе си! Обличайте се с каквото и както намерите за добре, стига то да отразява като огледало истинската ви същност.

Ралица Георгиева 10л

- С колежката имаме повече от 20 години стаж и рядко някой може да ни излъже.

- Както казахте, отдавна работите в това училище, можете ли да направите сравнение с оплакванията преди и сега?

- Определено след реформата от 2000г. идват по-малко деца. Преди това тук, в кабинета, бяхме две сестри и двама лекари. Прегледите на всички ученици се извършваха от нас.

- И заключителният въпрос – по-здрави ли са учениците сега?

- Аз мисля, че са по-здрави, особено момчетата. Те спортуват, ходят на фитнес, спазват някакви правила в храненето. Момичетата просто се стараят да изглеждат добре. Не се грижат много за здравето и хигиената си.

Елица Димитрова, 10а

За един аспект на подменената действителност

Прякорите и прозвищата

Прякорите и прозвищата са интересно явление в обществото и така бързо и непринудено възникват в ежедневно общуване между хората, че вече почти не им обръщаме внимание. Те се създават непрекъснато. Едни от тях не издържат дълго, но повечето остават за цял живот. Стига се дотам, че често се помни прозвището, а не истинското име на човек. Много от любимите ни звезди имат прякори, по телевизията често известни и недотам известни хора също са наричани с прозвища. Училището не прави

изключение в това отношение. Прякорът на ученика може да бъде забавен, сладък, смешен или просто странен. Може да се измисли на базата на физически белег, типичен жест, поведение, черта на характера. Прякорите обикновено се присъждат, не се избират от притежателя си. Но веднъж лепнат, той май остава за цял живот.

Оказва се, че нашата култура от векове показва такава тенденция – да предпочитаме да използваме някакви други имена за хората около нас, а днес и ние да си измисляме никнеймове и да си приписваме идентичност. Измисляме за другите, измисляме и за себе си. Тогава кои сме ние?! Имената си? Или знанията си? Външността? Дрехите?... А колко често сме себе си всъщност?

Да бъдем себе си, е нещо, което е забравено, нещо, което дълго

време ни е забранявано. На почит е това, да слушаш какво ти нареждат отвън, да позволиш да те вкарват в рамки и правила по пътя, по който би трябвало да вървиш сам и да се разливаш в собствената си индивидуалност. Медиите са пълни с добре излъскани образи на супергерои и героини, с точните размери и добре обработените усмивки, богати и дръзки. Можем да изберем да живеем с техните измислени проблеми, да обичаме с техните любови, да плачем с техните сълзи. В даден момент обаче всички се изправяме пред страха да не би някой да разбере кои сме всъщност и да ни отхвърли заради това. Страх да погледнем в себе си, за да видим какви сме в действителност. И за да не позволим истинската ни същност да бъде разкрита, слагаме поредната маска с надеждата, че реалният ни образ ще остане скрит. Така не бива.

И тъй като се позалутахме в тази проблематика, реших да попитам училищния психолог Дарина Илиева какво мисли по повдигнатите въпроси.

„Много хора се страхуват да покажат истинското си Аз. Това са хора с ниско самочувствие и несигурност в себе си. Семейството определено влияе много върху същността на човек. Детето прекарва първите си пет години главно в семейна среда. След допира му с външния свят то или ще потърси вниманието, което не е получило от близките си, или ще се затвори в себе си, като надене маска, която да скрие личността му.

Прякорите понякога са „бижу“ за притежателя си. Едно прозвище може обаче и да нарани. Тогава трябва да имаме смелост да отстояваме себе си пред тези, които

са ни дали неприятния прякор, да им кажем, че не искаме да бъдем наричани по този начин. За един сигурен в себе си човек това няма да е трудно. Но ако той се нуждае от помощ, може да я получи и от психолог. Разбира се, един психолог не може да помогне на човек без подкрепата на семейството му.

Но първо нуждаещият се от помощ трябва да потърси такава. Не се страхувайте да посещавате специалиста и да споделяте това, което ви тревожи!“.

Никой не заслужава подигравки само защото е различен от останалите и това не се харесва на тях. Ако самите ние не желаем такава отношение, защо трябва да го прилагаме на другите? Това няма да ни направи нещо повече, точно обратното. Затова трябва много да внимаваме, когато измисляме прякор на някого и да помислим за възможните последици от това.

Мерилин Писина 8з

СТАНЕТЕ КАТО ТЯХ

За големите успехи в спорта и мечтите...

Здравейте, спортни запаленковци! Аз, Лиана, и моята колежка репортерка Ванина ще ви запознаем с една интересна личност и с един неизвестен спорт. Преди да прочетете какво каза Симеон Янев от бв клас, искам да споделя едно свое наблюдение. Знаете, че напоследък се носи тенденцията децата да ходят на училище не за да учат, а по-скоро да пречат на учебния процес. Е, да, но не сте познали! Симеон е дете, което ни направи силно впечатление. Въпреки дванадесетгодишната си възраст, той показва завидно богат лексикален запас, сериозно отношение към училището, а когато разбрахме и колко медали има в колекцията си, напълно ни спечели. Надявам се вече да съм приковала вниманието ви към интервюто – прочетете това, което той адресира до вас.

- От колко време се занимаваш с планинско колоездене?

- От 2010 г., т.е. три години вече, но най-голямата ми сила не е планинското колоездене. Занимавам се с триатлон, като всичко започна напълно случайно с планинско колоездене. Вече три години поред веднъж годишно ходя на състезания

по планинско колоездене и трите пъти съм печелил първо място.

- Какво те привлече към този спорт, защо не избра нещо по-типично?

- Лятната скука. От малък се занимавам с футбол, плуване, но този спорт ме задържа най-дълго. От малък много са ми харесвали и моторните спортове, но те са доста скъпи и не толкова безопасни.

- Опиши по-конкретно спорта, все пак не е толкова разпространен.

- Триатлонът включва бягане, плуване и колоездене. Дисциплините, в които съм най-силен, са плуване и колоездене.

- Колко награди си печелил досега и от къде?

- От 2010 г. досега съм бил девет пъти републикански шампион, една Купа за трето място, три втори награди и две трети места. Също така един златен и един сребърен медал, като единият от тях спечелен от спонсорите, а другият получен при лекар, защото претърпях инцидент при едно от състезанията. И той не е единственият – имал съм три счупвания и четири операции. Повече от шест месеца бях на легло, но въпреки това след възстановяването си казах „Няма да се откажа от спорта!“.

- Разкажи ни повече за републиканското състезание, което стана повод за нашата среща!

- Състезанието се проведе в неделя, 13 октомври. Денят преди това имаме състезание, проведено на Черни връх – 42 километра общ пробег.

В неделя бяхме разделени на пет възрастови групи - до 6 години, 8-12, 12-16, 16-18 и 18+. За ветераните имаше любителски старт. В моята група (12-16г.) бяхме около двадесет човека. Моето трасе беше 12 километра.

- Очакваше ли да спечелиш първо място?

- Честно казано на частта с планинското колоездене не очаквах, защото групите бяха стабилни, но се оказа, че моите конкуренти бяха без подготовка за по-дълги трасета и това ми даде преднина. Дори имаше участници, които правеха опити да си съкратят пътя, мамейки, но не им се получи.

- Какво те мотивира да продължиш, а не да се откажеш?

- Когато се явих на първото си състезание, се надявах да имам по-голям успех в плуването, тъй като преди да започна да се занимавам с триатлон, съм тренирал три години само плуване. Завърших предпоследен, но вече на второто спечелих първо място и тогава си казах, че това е спортът за мен. Първоначално бяхме само няколко души, но с течение на времето приятелският кръг се разшири и свикнах с тези хора, това ме сплоти с тях и ме мотивира още повече. Един от най-добрите в отбора съм аз, това също си е вид мотивация.

- Искаш ли да градиш спортна кариера или за теб е хоби?

- На този етап гледам да ми върви добре училището, а спортът засега е хоби. Но ще видим занапред, нищо не се знае.

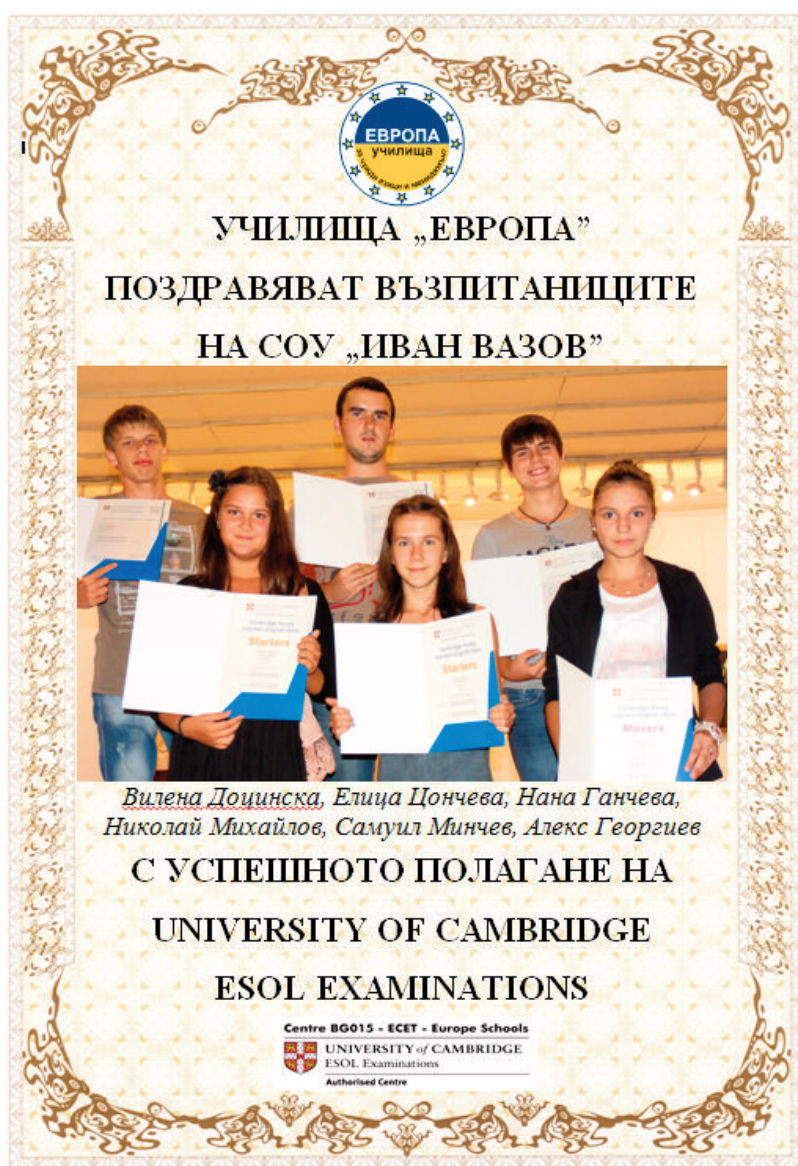
- Мислил ли си с какво ще се занимаваш, като завършиш тук, в СОУ „Иван Вазов“?

- Може би медицина. Вероятно заради доктора, който ми направи операция след контузията - много му се възхищавам, уникален човек е!

- В заключение какво ще кажеш на читателите, за да ги мотивираш да се насочат към спорта?

- Всеки спорт е коренно различен от другите и значим сам по себе си. Бих казал да продължават напред, без да се отказват! Във всяка спортна дисциплина има падове и възходи и всичко, разбира се, започва с по-ниски резултати, обаче след това предстои истински възход.

Лиана и Ванина 11а

Състезание по английски

Високи резултати показаха наши ученици от четвърти до седми клас в Общинския кръг на Националното състезание по речев и комуникативни умения на английски език. Техните знания бяха проверени от специална комисия от преподаватели в два модула – презентация на тема „За да бъде устойчив, мирът трябва да е възпитан у всеки от нас, за да се превърнем в негови естествени посланици“ и свободен разговор с членовете на журито. Най-добрите са Добромир Гатажев

и Христо Генов от 5 клас, Анна Каренина, Виктория Панова, Виолета Антонова, Анджела Гаоте, Камелия Григорова и Георги Игнатов от 6 клас. Класирани са и четвъртокласниците Емилиан Симеонов, Павел Енев и Никол Петрова, както и седмоласниците Жанин Фахд и Моника Бояджиева. Гордеем се с тях и им пожелаваме да представят себе си и училището ни отлично в Областния кръг на състезанието!

В@з Буки Веди

Бивши ученици споделят

Божидар Стефанов: Човек трябва понякога да излезе от зоната си на комфорт, да посети нови места и култури. Светът вече е толкова малък, за да се оправдаваме, че не желаем да го опознаем

Божидар Стефанов е безспорно интригуващ и забавен – това са думите, които описват личността на бившия възпитаник на гимназията ни. Понастоящем Божидар е докторант по нанотехнологии в Университета Упсала в Швеция. Завършил компютърна химия в СУ "Кл. Охридски", участвал в конкурса „Млади таланти“ и „Лаборатория за слава FameLab“, с телевизионни изяви в „Наука в приказките“ и „Красива наука“, той е от най-успешните и надеждни млади учени на България. Проектът, с който се занимава Божидар, се бори с един належащ проблем, за който доста малко се знае – Синдром на болните сгради. СБС представлява замърсяването на помещенията, което ни кара да се чувстваме уморени и потиснати. Науката (в лицето на Божидар) разработва начин за пречистване на затворените пространства посредством прозорците им.

Позволихте си да прекъснем научното дело на Божидар и го попитахме за работата, живота и ученическите му години. Той с готовност ни отдели време, а ето и духовитите и интересни отговори, които ни даде.

- Как продължи образованието ти и с какво се занимаваш сега?

- В момента съм докторант по физика в лабораторията Ангстрьом на Упсалския университет в Швеция. Когато се запознавам с нови хора винаги казвам, че има два начина да обясня с какво се занимавам – впечатляващ и откровен, но забавен. Впечатляващият е, че работя по „самопочистващи се“ покрития за „умни“ прозорци, на базата на фотокаталитични наночастици“, което всъщност почти нищо не значи. Откровено казано съм „високоплатен и високотехнологичен чистач на прозорци“. Работя по проект за създаване на прозорец, който не се замърсява и пречиства въздуха в стаята. Работата е, че в наши дни хората стоят най-често затворени въщи и все по-често започват да се чувстват болни и уморени без причина.

Умните глави от Световната здравна организация са открили, че лошият въздух в къщите и офисите може би е сред причините за това. А също и ... евтините дивани. Нямам нищо против тях, даже притежавам такъв (все пак живея в страната, откъдето голяма част от тях тръгват по света), но излиза че евтините мебели се правят с MDF дървесина, която съдържа лепила, които допълнително насищат въздуха въщи с вредни вещества.

- Как протича един твой ден?

- Различно. Хората си мислят, че учените сме скучни, очилати хора с бели престилки, които прекарват деня си в някое мазе, с нос, забит в дебела книга. В общи линии за мен годината е разделена на четири части. Една четвърт от нея се налага да правя експерименти. Тогава мога да бъда открит или в чистата стая, където се намират огромните микроскопи, на които се вижда и атомната структура на материалите, които изследвам, или в лабораторията, обгазявайки малък модел на умен прозорец с ацеталдехид (в общи линии вредно за здравето съединение, което по ирония на съдбата е причина не само за лошият въздух въщи,

церт наоколо, се оглеждаме за билети (препоръчвам Амстердам и големите купони в Холандия, като Sensation White). Ранната есен обикновено пътувам по работа и ходя на конференции. Изобщо да се занимаваш с наука е много динамично и интересно, не се сещам за друго призвание, което ти позволява да пътуваш толкова и да се срещаш с хора от целия свят (може би само шоубизнесът и спортът).

- Кога се прояви интересът ти към физиката? Как разбра, че искаш да се занимаваш именно с това?

- Честно казано, по образование съм химик. Но и за химията не мога да кажа, че винаги ми е била присърце. Бях доста посредствен ученик и нямаш висок успех до 7-8 клас. Израстнах в техничарско семейство и от малък се интересувах по-скоро от всякаквите джаджи, по-късно от програмирани. В края на краищата спечелих трето място на Националната олимпиада по информационни технологии и използвах тази оценка като входящ изпит за СУ (важеше за математика). Бях написал грешен номер на специалност и вместо във Факултета по математика и информатика попаднах в Химическия факултет. Мислех да остана там два семестра, колкото да отбия казармата (още беше задължителна по това време, май за последна година) и после да се прехвърля програмиране, но химията ми стана интересна. Един от преподавателите ми ме покани да започна работа в лабораторията му, когато бях първи курс и така останах в ХФ до края и станах химик. В Швеция станах физик, понеже тук им трябваше някой, който да поназнайва и малко химия.

- През ученическите си години занимавал ли си се с извънкласни дейности и това беше ли ти полезно?

- Честно казано, бях доста затворен тийнейджър. Мисля, че по едно време ходех на кръжок по електроника в Междучилищният център. Също имаше и такъв по програмиране, но повечето ходеха, по-скоро за да играят компютърни игри, така че изгубих интерес. Спомням си, че във „Вазов“ откриха първия кабинет с компютри, когато бях в 6-и или 7-и клас и първата година решиха експериментално да направят група от 13 ученици, които да учат да програмират на ЛОГО. Имаше входящ тест, но успях да попадна в групата. По-късно започнах да се занимавам с програмиране и да търся състезания, на които да участвам. В гимназията по-скоро предпочитах да прекарвам времето си сам, четейки или програмирайки. А и в училище не бях кой знае колко старателен.

Направи добро и помогни на някого да се усмихне

Учениците от 11л клас по своя инициатива решиха да го направят на 5 октомври, в Международния ден на усмивката. Окичиха се със символа на кампанията – популярните жълти усмихнати лица, и така усмихваха всички, които ги срещаха. Усмихнаха и своите преподаватели и заради това те станаха по-добри и по-забавиха да ги изпитат. Или пък го направиха с усмивка – нали е ден на доброто настроение и добрите дела!

Все пак по някое време добих някаква способност да бъда доста внимателен в час, така че към края на гимназията имах доста приличен успех, без да се натягам да уча много. Май това беше и една от причините да попадна в Химическия факултет накрая, защото не ми се учеше за входящите изпити на СУ (а и по това време нямаше матури) и исках да мина със сертификата от олимпиадата по ИТ.

- Разкажи ни някой твой любим спомен от училище.

- О, най-хубавите ми спомени са от последните години на гимназията. Тогава непрекъснато се случваха някакви забавни случки. Например един ден моят съученик Здравко успя да си заклеши един от пръстите в чина. Първо дойде една от лелките със сапунена вода и пак не успяха да го измъкнат. Накрая дойде един от майсторите с трион и при тази гледка Здравко събра доста сили и се освободи от клопката. И все пак в спомените ми изплува един ден, когато от bTV дойдоха да правят репортаж за една компютърна програма по физика, която направихме с г-жа Пецанова. Беше ми първата телевизионна изява и наистина се почувствах много добре. Малко преди да замина за Швеция вече с няколко други хора на науката в София започнахме да правим предаването „Красива наука“ по БНТ, но дори и тогава си спомнях с умиление за първия ми сблъсък с телевизионните камери.

- Смяташ ли, че си получил добра подготовка в училище? Според теб какво трябва да се промени и какво трябва да остане в българската образователна система?

- Хм, това е сложен въпрос. За съжаление не мога да давам съвети, защото мога да съдя само по себе си. Мисля, че това с какви познания ще излезем от училище, до голяма степен зависи от нас самите. Всеки сам избира какво да вземе и да запази за себе си. Нещата, които са ти досадни, естествено ще бъдат претрупани

набързо и забравени, без значение колко качествена е образователната система – това мога и тук да го видя. Но за себе си съм доволен. Можете да си представите, при положение че никога не бях планирал да продължа с химия и не съм й отделял специални приоритети, идвайки от СОУ първият семестър в СУ не се чувствах добре покрай всичките ми колеги, които бяха все от елитни МГ-та. Но с времето открих, че нямам никак по-лоши познания от тях и без усилия завърших втори по успех в специалността.

Място за промени винаги има. Но те не трябва да се случват твърде често, защото тогава всеки випуск се оказва поредните експериментални зайци на МОН. Според мен има много неща, които трябва да отпаднат от учебния план. Трябва да се остави малко повече място на учениците за извънкласни занимания по техен избор и да се оборудват повече кабинети, където да се учат по по-практичен начин.

- Какво ще посъветваш учениците, решили да продължат образованието си в чужбина и да градят кариера извън България?

- Да не се страхуват. В началото винаги е трудно, но с правилна нагласа, където и да отиде, човек може да се чувства като у дома си. Аз не съжалявам, че направих този избор – често получавам от мои приятели коментари като „И какво ще се случи, ако всички заминем?“, „Все някой трябва да остане.“ и други. Честно казано, дори и България да беше N1 икономическа сила в Европа, пак бих избрал да замина. А и тук имам много приятели, които идват от доста по-богати и развити държави. Има разлика между мобилност и емиграция. Според мен човек трябва понякога да излезе от зоната си на комфорт, да посети нови места и култури. Светът вече е толкова малък, за да се оправдаваме, че не желаем да го опознаем.

Весела Маринишева 11л

ДОБРЕ ДОШЛИ,

ПЪРВОКЛАСНИЦИ!

Мили първокласници! Честит първи учебен ден! Пожелавам ви да сте отлични ученици, добри приятели и да носите много радост на своите родители! Нека има много весели и успешни учебни дни!

Стела Трифонова,
класен ръководител на 1а

ДОБРЕ ДОШЛИ, СЪПНИ ПЪРВОКЛАСНИЦИ!

Вие озарихте училището със сияйните си усмивки и то весело зазвуча със звънките ви гласове. В замяна ще получите един безценен дар - учението. С него ще откриете безброй интересни неща за света и самите вас. Ние, вашите учители, ви поздравяваме! Подайте ни ръка с вяра и доверие, за да ви поведем по пътя на знанието и мъдростта! Желаем ви успешно пътуване със здраве, воля и упоритост, а когато те не достигат - и малко късмет! НА ДОБЪР ЧАС!

Светлана Стоянова,
класен ръководител на 1б

Мили деца, Вие вече сте ученици в 1в клас! Предстои ви да се научите да четете, да пишете, да смятате, да опознавате себе си и света около вас. Желая от сърце да вървите с интерес по чудния път на знанието! Нека игрите и забавленията съпътстват вашето ежедневие!

Бъдете здрави, жизнерадостни и упорити! Успех!
Силвия Георгиева,
класен ръководител на 1в

Мили първокласници, ето настъпи и днешният ден, който толкова дълго очаквахте. Днес правите крачка от безгрижното детство към отговорността да бъдете ученици. Това възприятие не е напразно. Досегашната майчина ласка ще бъде заменена с ласката на учителката ви, която понякога се примесва и със строгост. Предстоят ви интересни уроци, нови приятели и игри. Не си мислете, че ученето е сложно нещо, защото аз ще бъда да вас и винаги ще ви помагам. УСПЕХ!

Вили Атанасова,
класен ръководител на 1г

Мили малки първокласници, скоро влязохте за първи път в училище и започнахте своето голямо приключение в страната на познанието. Тук ще откриете приятели, забавни междучасия и игри, но заедно с това ще имате нужда от търпение, много усилия, истинска борба. Поемете риска да мечтаете и да преследвате своите мечти! Всяко голямо пътуване започва с първата, малката крачка, която ще направим заедно във вашата важна мисия на ученици. Разчитайте на моята подкрепа и винаги се стремете към върха, каквото и да ви струва това. Аз вярвам във вас и зная, че ще успеете!

Милена Борисова,
класен ръководител на 1д

МЕЖДУНАРОДЕН ПРОЕКТ „КОМЕНСКИ“

„Повече дървета? Да, моля!“
„More trees? Yes, please!“
2012-2014 год.

Полша, Португалия, Естония, Чехия, Румъния, Хърватска, Турция, Испания, България
С нестихващ ентузиазъм продължаваме да работим през втората година по проекта

Скоро посрещаме международни гости

На 18 ноември ще посрещнем 27 преподаватели и 10 деца от Полша, Португалия, Естония, Чехия, Румъния, Хърватска, Турция и Испания. Екипът, който работи по проекта, е в сериозна подготовка по визитата. Въпреки че имаме опит като любезни домакини, работата и организацията са сериозни. Предвидени са посещения на Панорамата „Плевенска епопея“, Скобелевия парк, парк Кайлъка и Музея на виното, Националния исторически музей в София, националното изложение на занаятите в Орешака. Международните гости ще имат възможност да се срещнат с

ръководството на училището, да посетят кметството, да засадят дръвче в специална алея на проекта, да се запознаят с наши фолклорни обичаи. Но най-важни и полезни очакваме да са ежедневните разговори и срещи между преподаватели и ученици, срещите между културите на партньорските страни, новите приятелства.

Засега предварително им казваме „Добре дошли“ и им пожелаваме незабравими дни в България и в нашето красиво училище!

Как са се чувствали нашите гости и ние като домакини – очаквайте да разберете в следващия брой.

International guests are about to visit us

On November, 18th we are welcoming 27 teachers and 10 students from Poland, Portugal, Estonia, the Czech Republic, Croatia, Turkey and Spain. Our project team is eagerly preparing for the visit. Although we are experienced host we have been working hard on the preparation. Our plan includes visits to historical and recreation places in Plevna such as the Panorama, Pleven Epopee, Skobelev Park, Park Kailaka, the Wine Museum as well as the National Historical Museum in Sofia and the National Crafts Exhibition in the village of Oreshaka...

Our international guest will have the opportunity to meet the school management, visit the Municipality, plant a tree in an alley specially intended for the project and get a glimpse of our folklore customs. Most important and useful would be the daily workshops and discussions with teachers and students and the cultural encounters.

We look forward to welcoming them and with them unforgettable stay in Bulgaria and our wonderful school!

Не забравяйте нашите правила за намаляване на хартиените отпадъци, предупреждават най-малките

Четирима ученици от 3д клас работиха по тази инициатива с голяма грижа за една по-чиста среда и сами предложиха свои правила – как да намалим образуването на отпадъци. Предложенията бяха обобщени, преведени на работния език на проекта – английски, и изпратени в Полша. Това ще трябва да свършат и другите страни участници в проекта. Нашите ученици по правило се справят отлично с поставените задачи и нееднократно за изминалата година доказваха пред партньорите си това. Как са се справили с тази задача, преценете сами. И си помислете – вие доколко изпълнявате тези препоръки! Защото всичко е в нашите ръце!

- Предотвратявайте!
- Намалете потреблението!
- Използвайте повторно!
- Рециклирайте!
- Оползотворявайте!
- Обезвреждайте!

КЪМ УЧИТЕЛИ, РОДИТЕЛИ, УЧЕНИЦИ

Запомнете предложените малки правила за икономията на хартията:

- Използвайте по-широко електронната поща или мобилните телефони за SMS!
- Архивирайте уроци, тестове, документи на дискове, на флаш памет!
- На обратната страна на вече използваните листове можете да записвате бележки или

да печатате чернови на писма и доклади!

- Четете и редактирайте написаното на екрана на компютъра си, преди да го отпечтатите!
- Копирайте и разпечатвайте двустранно, когато документите са от повече страници!

- Абонирайте се за вестници и списания в електронна или CD версия, когато е възможно!

- Четете откъси от електронни книги, предложени на детски и други сайтове!
- Изхвърляйте разделно от другите отпадъци хартията!
- Заменете хартиените салфетки с такива от плат!
- Използвайте кърпи вместо кухненска хартия!

- Купувайте хартиени продукти от рециклирана хартия!
- Предавайте хартията, която сте събрали, в пунктове за събиране на вторични суровини!
- Не използвайте картонени чаши и чинии, а порцеланови или стъклени!
- Използвайте пазарска чанта за многократна употреба, а не предложените хартиени торби!
- Излишната хартия използвайте, за да изработите украса!

- Купувайте тетрадки, тоалетна хартия, учебни помагала... от рециклирана хартия, за да спестите изсичането на дървета!
- Изписвайте тетрадките докрай, без да пропускайте страници и излишни редове!
- Използвайте многократно учебници и учебни помагала!
- Нека се откажем от хартиени фактури за ток, телефон, данъци и др. и ги заменим с електронни!

Правилата за икономия на хартията са предложени и написани от Виктор Величков, Емел Йонусова, Петър Прокопиев, Кристина Димова, ученици от III „Д“ клас

Част от участниците и наградените

На 29 септември при отлична организация се проведе колоездачно рали. Ученици от 2, 3 и 4 клас се състезаваха на специално създаденото за това трасе в парк Кайлъка. След старта всички участници, които бяха окуражавани от своите родители и преподаватели, преминаваха през контролни пунктове, където се проверяваха техните „зелени“ знания, за което получаваха или не съответните точки. Комисия от присъстващите преподаватели в начален курс и родител класира участниците и раздаде награди. На първо място бяха отличени Николай Атанасов от 3а и Вилиана Гургурова от 3г клас, на

второ - Александър Бояджиев от 4г, Любков Любомирова и Хана Върбанова от 3е, а на трето - Божидар Стефанов Въртков от 4а и Стефани Анкова от 3д. Първенците получиха Купи и материални награди, а всички участници – шоколади. Но най-важното бе, че прекараха един незабравим ден сред природата и се заредиха за предстоящите учебни дни. Работен екип подготви презентация от събитието, отново на български и английски, която ще предаде настроението и зелените багри на този есенен ден и на останалите малчугани от страните участници в проекта.

Изберете велосипеда – за един по-чист и зелен свят

В очакване на решението на журито

ЗАБАВНО ☺

ХАРИ СТАЙЛС – момчето с къдриците

Продължава представянето на One Direction

Пълното му име е Харолд Едуард Стайлс. Хари е роден на 1 февруари 1994 година в Холмс Чапъл в Чешир, Северна Англия. Като малък е имал русо-кестенява коса и нямало и помен от днешните му къдрици. Според баща му в детските му години любимата му храна били консервите с парченца мандарини. Обожава Елвис Пресли, а къщата била огласявана от парчетата на Бийтълс, които Хари пеел. Когато е само на седем години, родителите му се развеждат: „Това беше доста странно време. Спомням си, че плачех, въпреки че не разбирах напълно какво се е случило. Просто бях тъжен, че родителите ми няма да са заедно”

След развода Хари отива да живее с майка си в Чешир, но по-късно се връщат в Холмс Чапъл. Тогава се появил вторият му баща – Робин Туист.

На шестнадесет Хари участва като главен вокал на групата White Eskimo. На същата възраст се явава на кастинг в The X Factor с песента Isn't she lovely на Стиви Уондър. Стига до последния етап на тренировъчния лагер, но съдиите не го пускат до къщите.

По-късно Хари е извикан заедно с още четири момчета – Луи Томлинсън, Найл Хоран, Зейн Малик и Лиам Пейн – и съдиите ги обединили като група. Заедно те стигнали до третото място във формата.

„Обичам неща, които изискват сърчност и умения, а и всичко, което малко или много представлява предизвикателство.”

„Да ходиш без дрехи, ти носи невероятно усещане за свобода”

„Не съм сигурен, че някога ще свикна и с интереса на медиите”

Любими неща

- ❖ Филм – „Боен клуб”
- ❖ Част от тялото – ръцете (казвали са му, че са много меки и нежни)
- ❖ Храна – обожава царевица
- ❖ Цвят – оранжев
- ❖ Компютърна игра – „Фифа”
- ❖ Държава – Англия
- ❖ Транспортно средство – шейна, теглена от кучета
- ❖ Банда – „Бийтълс”, „Куин”

Преслава Кръстева 8 кл.

Забавен хороскоп

Овен – Математиката този път ще ви спори, по физическо е време за игри.

За настроение: Партита с приятели.

Телец – По английски всяка седмица контролно?! Ще успееш без учене досадно.

За настроение: Хвани четката!

Близнаци – Химия не само в час ще има, любов ще ви омае като за цяла година.

За настроение: Сложи слушалките!

Рак – Желанията ще се сбъдват, помисли и избери!

За настроение: Усмехни се на петима непознати поред!

Лъв – Късмет ще имате, лъвовете, но не прекалявайте с рисковете!

За настроение: Поиграй на „Бесевица” с приятели!

Дева – Експериментирай и от резултата ще бъдеш очарован!

За настроение: Провери колко крачки са от вас до магазина, когато отидеш за зеленчуци!

Везни – Хуморът не ще ти избяга, приятелите

си ти ще забавляваш най-добре. За настроение: Гледали ли сте скоро Disney?

Скорпион – Нови дрехи и парфюм – ще влезеш ти във всеки ум!

За настроение: Облечи цвят, който по принцип не носиш!

Стрелец – Ако нямаш идеи за часа по изобразително, огледай се навън и виж багрите на есента.

За настроение: Пиши на стар приятел!

Козирог – Не е първи април все още, но може някой и друг номер да направиш.

За настроение: Опитай разместване на мебелите в стаята си!

Водолей – Ще намериш начин да не учиш и да изкарваш прилични оценки едновременно.

За настроение: Разгледай снимките си от първи клас!

Риби – Сега трябва да се отървеш от ненужните вещи и да си набавиш нови спомени.

За настроение: Обуй два различни чорапа!

Преслава Кръстева 8 кл.

Звезден прах

Според британско проучване всяка жена се гримира поне 20 минути преди да излезе на среща, което прави около 21 часа месечно, прекарани в разкрасяване.

Диви прасета нападнали Силвестър Сталоун. Той е в България, защото участва в заснемането на „Непобедимите 3“. Забавната ситуация се случила по течението на р. Струма, докато екипът набелязвал места за някои от сцените.

При посещението си в Пекин Джъстин Бийбър се изкачи на Великата китайска стена. Комичното в тази ситуация е, че го направил на раменете на бодигарда си. Изглежда младият идол се изморил и предпочел лесен начин за изкачване.

One Direction обявиха „Ден на 1D“. Денят ще е 23 ноември. На този ден всяка година групата ще изнася грандиозни концерти.

На 3 ноември ще се проведе церемонията на „Музикални награди YouTube“. Почетни гости ще бъдат Лейди Гага и Еминем, които доста време си остават най-следени в музикалния сайт.

Кристен Стюарт пушна коремче. След раздялата с Робърт Патинсън често в блоговете бе коментирано облеклото ѝ. Според някои от коментарите тя се облича невзрачно и косата ѝ изглежда несресана. Е, освен това тя понапълняла и това личало най-вече в коремната област.

Кейт Мидълтън не харесва приятелката на принц Хари. Според Кейт, съвсем скоро моделът Кресиди Бонас ще скъса с принца. „Тя не е сериозна. Кресиди е въртиопашка и съвсем скоро ще зарече Хари!“.

Моника Маринова 11л

и зелено.

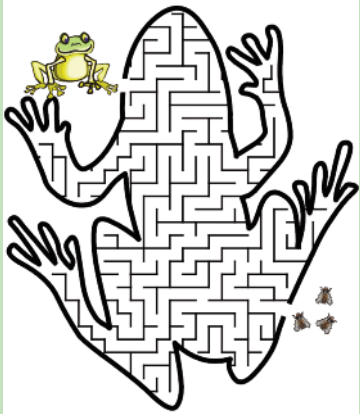
Козирог: Те не са много по модата. Предпочитат да се обличат в пастелни тонове. За тях е важна вътрешната красота.

Водолей: Те са маниици на тема обувки. Обичат скъпите дрехи, но биха предпочели да похарчат парите си за обувки.

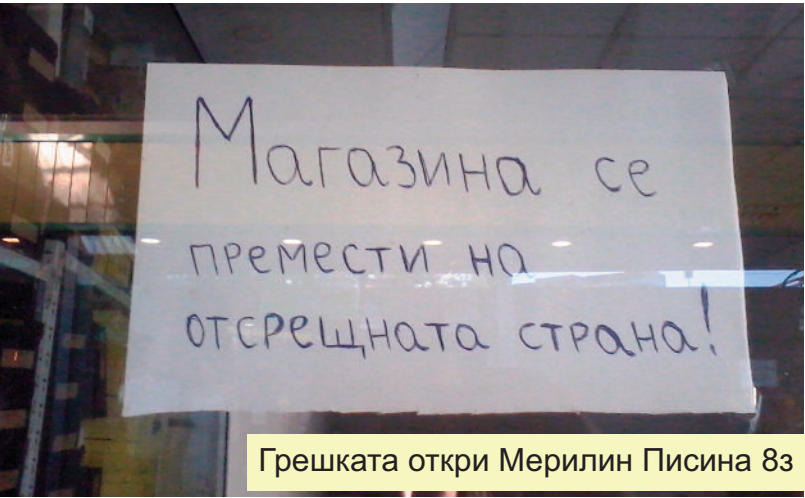
Риби: За тях качеството е пред количеството. Може да имат малко дрехи, но те са подбрани с вкус. Обичат да пазаруват в едни и същи магазини.

Моника Маринова 11л

Помогнете на жабчето да стигне до своята закуска

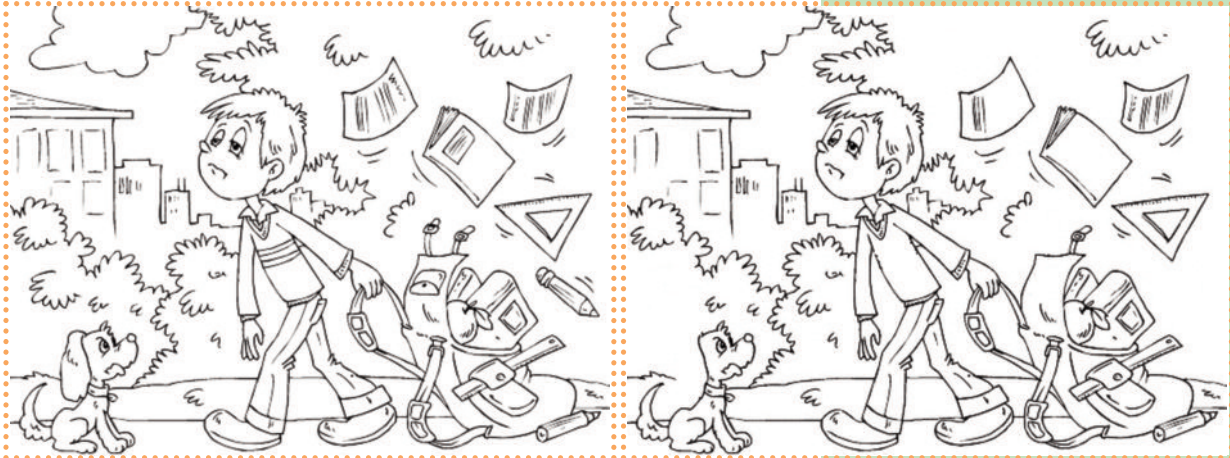

Открийте грешката

Грешката откри Мерилин Писина 8з

Открий десетте разлики!

Браво!

Елеонора Атанасова, Йонанна Пешева и Хрисимира Драганова получиха дипломи и грамоти за високи постижения в международни конкурси за детска рисунка в Полша и Португалия. А Силвия Веселинова зае трето място в състезание по плуване, организирано от аквацентър „Финес“ в нашия град. Всички те са от 3б клас. Поздравяваме ги за успехите и им желаем още много награди!

В@з Буки Веди

В навечерието на Деня на будителите разговор за Апостола

За пореден път учениците от нашето училище показаха своята любознателност. На 29 октомври в зала „Европа“ се проведе един необикновен час по история за децата от пети клас по повод 1 ноември – Деня на народните будители. Темата на събитието беше Васил Иванов Кучев, по познат като Апостола на България – Васил Левски. Презентаторът на урока беше Дора Чаушева – директор на музея в родния му град Карлово. Другият гост беше Васил Копчев, който е главен директор-настоятел на читалище „Съгласие“. Госпожа Чаушева увлекателно разказа за живота на Левски, което всички малчугани слушаха с интерес. Запознаха се с родословното му дърво, културната дейност и революционните му идеи. Тя раздаде на всяко дете картичка с изображението на къщата музей на Левски, също така подари на училищната библиотека книга за рода на Кунчеви, портрет на Левски и книга за музея на апостола. Предизвикала голям интерес у нас, решихме да й зададем няколко въпроса.

- Госпожо Чаушева, защо ние, младите, трябва да харесваме Левски?

- Аз мисля, че младите хора трябва да харесват Левски, защото той има много идеи, които за нашето съвремие звучат толкова актуално, все едно не са казвани преди 150 години и повече. Мисля, че вие сте тези хора, които ако наистина повярват и ги реализират в бъдеще, само тогава може да имаме добра перспектива като народност, държавност и общественост. Днес не е най-добрият етикет това, че си трудолюбив, честен и скромен, а напротив сякаш други качества са ги изместили. Разбира се, в кръга на шегата, защото Левски е един красив българин от 19 век, успял да увлече след себе си толкова много хора.

- Кажете ни три неизвестни факта за Васил Левски?

- Малко известно е негово учителстване в село до Карлово, където е прекарал около две години. Един факт, който се преиначава, свързан с родната му къща, която в последните години се представя, че е опо-

жарявана и разрушавана. Тя просто е била изоставена от цялото семейство и рухва. След което карловци и българи от народния комитет на Левски се организират, за да я възстановят. И нещо свързано с майката, че тя се самоубива едва ли не. Напротив, тя доживява до дълбока старост дори след вестта за гибелта на двамата си синове. Умира в дома на своята дъщеря Яна в Карлово.

- Какви емоции поражда у Вас името на Апостола?

- Когато говорим за него, чувствата са противоречиви, защото, колкото и тривиално да звучи, ние се гордеем с Левски. И в същото време чувства на неудовлетвореност, на неизпълнен дълг към това, което ни е завещал. Толкова много поколения минават и за съжаление се събираме на 18 юли, 18 или 19 февруари, покланяме се пред паметниците и забравяме до следващия съответен ден. Ако често се сещаме за него в ежедневието си, а не само на тези две дати, тогава може би ще бъдем по-успешни в нашите действия, в личен, житейски и обществен план.

Вилия Георгиева 11л

Преслава Йорданова 11л

Учениците от 12а 12б клас участваха в премиерата на книга, която разказва за първия биограф на Васил Левски – Георги Кирков от Плевен, и Никола Славчев – първият уредник на музея на Апостола. На събитието младежите имаха възможност да чуят интересни и полезни неща от авторите на книгата - проф. дин Иван Стоянов – преподавател във Великотърновския университет, Ружа Симеонова – директор на научния архив в БАН, и Дора Чаушева – директор на музея „Васил Левски“. Уникалното издание е посветено на 140 години от смъртта на Левски и 80 години от възстановяването на родната му къща.

В@з Буки Веди

Редакционен екип

Весела Маринишева, Моника Маринова, Мерилин Писина, Ралица Георгиева, Преслава Кръстева, Велислава Кучева, Вилия Георгиева, Преслава Йорданова, Лиана Христова, Боян Кънчев, Ванина Трифонова, Габриела Гагова
Предпечат – Йончо Йончев
Консултант – Радинка Иванова
гр. Плевен ул. „Иван Вазов“ №46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; sou-ivanvazov.eu
Броят е редакционно приключен на 27.10.2013г.

БМЧК във „Вазов“ - запознайте се с нас!

Както вероятно знаете, доброволчеството и благотворителността са много развити и ценени в западните държави, но за съжаление не и в нашата. Това е много жалко за нас - държава с хиляди нуждаещи се от помощ хора. По този причина бих искала да ви запозная с Българския младежки червен кръст - най-голямата младежка организация в България, и участието на ученици от нашето училище в нея.

Българският младежки червен кръст (БМЧК) е хуманитарно движение, подразделение на международната организация на Червения кръст и Червения полумесец. Трудно е да се каже накратко с какво се занимава БМЧК, защото на практика можем да направим всичко, което не е в разрез със седемте принципа на Червения кръст (Хуманност, Безпристрастност, Неутралност, Независимост, Доброволност, Единство, Универсалност). Основните ни кампании са по приемна грижа, хуманитарно право и хуманитарни ценности, антидискриминация, полово предавани болести и кръводаряване. Дейността ни се състои главно в информационни кампании, фондонабирания и социални дейности. Участваме и в раздаването на хранителни запаси. Ос-

новната цел на БМЧК като младежка организация е да запълни времето на младите хора с нещо полезно, да ги направи социално ангажирани и да изгради у тях едно по-различно мислене – мислене на червенкръстци – да тър-

сят, да се развиват, но никога да не забравят и за нуждите на околните, да бъдат състрадателни и разбиращи към чуждите проблеми и трудности, защото в крайна сметка проблемите никога не са чужди, всъщност засягат всички ни.

Щастлива съм да кажа, че от тази учебна година, за разлика от предходните, има активно участие на ученици от нашето училище. Настоящите ни занимания са главно по приемна грижа и раздаване на хранителни помощи. На 18.10 проведохме акция, под наслов „И те имат бъдеще“, част от кампанията по приемна грижа, на която изведохме децата от дом „Детелина“ и си играхме с тях. Успоредно с това се проведе и информационна кампания по темата в Червен бряг. Вазовци взимат участие във всяко мероприятие и сбирка на доброволците. Надявам се, че интересът към благотворителността няма да се изчерпа и ще се радваме и на други нови доброволци!

Весела Маринишева 11л

